

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, μη θεωρίζοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2000/34/ΕΚ⁽¹⁾, για την τροποποίηση της οδηγίας 93/104/ΕΚ⁽²⁾ σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας ώστε να καλυφθούν οι τομείς και οι δραστηριότητες που εξαιρούνται από την εν λόγω οδηγία και/ή μη ενημερώνοντας συναφώς την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ·
- 2) να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Αυγούστου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 195, της 01.08.2000, σ. 41.

⁽²⁾ ΕΕ L 307, της 13.12.1993, σ. 18.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, που ασκήθηκε στις 21 Μαρτίου 2005

(Υπόθεση C-131/05)

(2005/C 132/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Michel Van Beek, επικουρούμενο από τον Frédéric Louis, avocat, και τον Antonio Carobianco, avvocato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή στις 21 Μαρτίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών⁽¹⁾, καθώς και από τα άρθρα 12, παράγραφος 2, και 13, παράγραφος 1, εξεταζομένων αμοτέρων των άρθρων αυτών σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της

άγριας πανίδας και χλωρίδας⁽²⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις οδηγίες αυτές·

- 2) να καταδικάσει το Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι:

- περιορίζοντας την απαγόρευση που επιβάλλει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών, σχετικά με την πώληση, τη μεταφορά για πώληση και τη διάθεση προς πώληση άγριων πτηνών σε ενδημικά είδη της Μεγάλης Βρετανίας ή σε είδη πτηνών που περνούν από τη χώρα αυτή, το Ηνωμένο Βασίλειο ενήργησε κατά παράβαση του ως άνω άρθρου, διότι η εν λόγω απαγόρευση σαφώς αποσκοπεί να καλύψει όλα τα είδη των πτηνών σε άγρια κατάσταση που απαντώνται στο πλαίσιο φυσικών συνθηκών στο ευρωπαϊκό έδαφος των κρατών μελών στα οποία ισχύει η Συνθήκη·
- περιορίζοντας την απαγόρευση που επιβάλλει το άρθρο 12, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ περί των φυσικών οικοτόπων, σχετικά με την κατοχή, τη μεταφορά, την πώληση ή την ανταλλαγή και την προσφορά προς πώληση ή ανταλλαγή ατόμων από τα ζωικά είδη που απαριθμούνται στο παράρτημα IV, τμήμα α), της οδηγίας σε ζωικά είδη που απαντώνται στο πλαίσιο φυσικών συνθηκών στη Μεγάλη Βρετανία, το Ηνωμένο Βασίλειο ενήργησε κατά παράβαση του ως άνω άρθρου, ενώ ως αποτέλεσμα του περιορισμού αυτού ο κατάλογος των προστατευομένων ζωικών ειδών που καλύπτονται από τη βρετανική νομοθεσία είναι μικρότερος από αυτόν του παραρτήματος IV της οδηγίας·
- περιορίζοντας την απαγόρευση εμπορίας των φυτικών ειδών περί των οποίων κάνει λόγο το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας περί των φυσικών οικοτόπων σε είδη «που απαντώνται στο πλαίσιο φυσικών συνθηκών σε οποιαδήποτε περιοχή της Μεγάλης Βρετανίας όπως αυτά περιλαμβάνονται στο παράρτημα 4 [των σχετικών Regulations του 1994]» το Ηνωμένο Βασίλειο ενήργησε κατά παράβαση του ως άνω άρθρου, ενώ ως αποτέλεσμα του περιορισμού αυτού ο κατάλογος των προστατευομένων φυτικών ειδών του εν λόγω παραρτήματος 4 είναι μικρότερος από τον κατάλογο προστατευομένων ειδών του παραρτήματος VI, τμήμα β), της οδηγίας περί των φυσικών οικοτόπων.

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 015/01, σ. 202.

⁽²⁾ ΕΕ L 206, σ. 7.